

Sadašnja SVETO PISMO Istina

„Posveti ih svojom istinom; tvoja reč je istina.“—Jovan xvii 17.

Izd. 15.

LONDON, ČETVRTAK, APRIL 13, 1899.

Br. 15.

IZBAVLJENJE BOŽJEG NARODA

Njegovom spasenju.

(ISA. XXV 1-9, LAUTOV PREVOD.)

1. O Jehova, Ti si moj Bog; Tebe ću uzvisivati; slaviću Tvoje ime; Jer si ostvario čudesna dela; Namere pravadne, obećanja nepromenljivo istinita.
2. Jer si grad hrpom načinio; Snažno utvrđenu tvrđavu ruševinom; Palatu ponosnih, da ne bude više grad; Da nikada više ne bude sagrađena.
3. Zato će Te proslavljati snažan narod; Grad strašnih nacija Tebe će se bojati.
4. Jer ti si bio odbrana bednom; Odbrana siromašnom u njegovoj nevolji; Utočište od oluje, senka od vrućine; Kada udar strašnih divlja kao zimska oluja.
5. Kao žegu na suvoj zemlji, buku ponosnih Češ poniziti; Kao žega gustim oblakom, trijumf strašnih biće ponizen.
6. I Jehova Bog nad Vojskama učiniće Za sve narode, na ovoj gori, Gozbu od poslastica, gozbu od starih vina; Od bogato probranih poslastica, od savršeno pročišćenih starih vina.
7. I uništiće On na ovoj gori Pokrivalo koje je pokrivalo lica svih naroda; I zastor koji je rasprostr nad svim nacijama.
8. On će zauvek potpuno uništiti smrt; I Gospod Jehova će obrisati suzu sa svih lica; I sramotu Svog naroda će ukloniti sa cele zemlje; Jer je Jehova to rekao.
9. Na taj dan oni će reći, Gle to je naš Bog; Verovali smo u Njega, i spasao nas je; To je Jehova; verovali smo u Njega; Radovaćemo se, i trijumfovati, u

„O GOSPODE, Ti si moj Bog.“ Ko god ovo kaže sa razumevanjem, iz srca, ima sve. Ništa ga ne može učiniti nezadovoljnim; ništa ne može učiniti da se brine; ništa ga ne može uplašiti. Čitajte Izl. xxxiv 6, 7, da otkrijete šta je Gospod, i takođe 1. Dn. xxix 11, 12, i Ps. xcv 3-5, da saznate za Njegovu silu, i onda razmislite kakvo bezbrojno blago svako ima ko može reći, „O Gospode, Ti si moj Bog.“

JEHOVA nije samo biće koje obožavamo, kojim se klanjamo sa poštovanjem kao Onom bes-krajno iznad nas, već je On naš. Pripada nama, isto tako odano kao što mi pripadamo Njemu. „Gospod je deo mog nasljedstva i moje čaše.“ Ps. xvi 5. Svima onima koji su primili Hrista „On je dao moć da postanu Božja deca, onima koji veruju u Njegovo ime.“ Jovan i 12. Verujući postajemo Božja deca, „a ako smo deca, onda smo i naslednici: Božji naslednici i Hristovi sunaslednici.“ Rim. viii 17. Preko vere postajemo sudeonici u Božjoj prirodi, baš kao što je i Hrist jedno sa Njim. On je naš u meri da sve što ima, i sve što jeste, pripada nama. I-mamo Ga.

To je bilo to znanje koje je dalo Josafatu i ce-lom Izraelu pobjedu nad znatno nadmoćnijom silom, čak i pre nego što je bitka počela, i kada je sve izgledalo protiv njih. Bili su u najvećoj

nevolji, i nije bilo nikakvog zemaljskog izgleda da su mogli pobeći. Ona je Josafat stao usred Izraelskog zbora, i rekao, „Gospode, Bože naših očeva, nisi li Ti Bog na nebu? Ne vlaš li Ti nad svim kraljevstvima nezabožaca? Nije li u Tvojjoj ruci sila i moć, tako da Ti se niko ne može odupreti?“ 2. Dn. xx 6. Činjenica da je Bog na nebu, pokazuje da je On nad svim, i čini šta god Mu se sviđa. Ps. cxv 3. Ništa nije teško za Njega, i nijedan neprijatelj Mu se ne može odupreti. Prema tome kada je pored ovoga Josafat mogao reći, „Nisi li ti naš Bog?“ već je imao pobjedu; jer pošto je Bog bio njegov, svi koji su došli protiv njega takođe su došli protiv Gospoda; i njihovo zbacivanje je bilo osigurano. Dakle kada je ova molitva vere bila izgovorena, uverenje je došlo, „Nemojte se bojati ni očajavati zbog tog golemog mnoštva; jer to nije vaša bitka, nego Božja.“ „Ne trebate se boriti u toj bici: postavite se, stojte mirno i gledajte Gospodnje spasenje za vas.“ 2. Dn. xx 15, 17. Bogu pripada pobjeda: „Pobjedu Mu je pribavila Njegova desnica i Njegova sveta mišica.“ Ps. xcvi 1. Kada Ga verom smatramo svojim, onda dokazujemo da je vera pobjeda koja je pobedila svet.

„UČINIO si čudesna dela.“ Njegovo ime je Čudesni (Isa. ix 6), tako da je Njegova priroda da čini čudesna dela. On ne čini ništa što nije čudesno. Doba čuda je Božje doba. „Ko je tako velik Bog kao što je naš Bog? Ti si Bog koji činiš čudesna; Svoju snagu iskazao si među narodima.“ Ps. lxxvii 13, 14. „Mnoga su Tvoja čudesna dela koja si učinio, Gospode, moj Bože, i mnogo je Tvojih misli prema nama; ne mogu se proračunati ni sa Tobom uporediti: hteo bih ih objaviti i govoriti o njima, ali više ih je nego što se može prebrojati.“ Ps. xl 5. Prema tome neka „zapevamo Gospodu novu pesmu, jer je On učinio čudesna dela.“ Ps. xcvi 1. „Ja ću govoriti o uzvišenoj slavi Tvoga veličanstva i o Tvojim čudesnim delima.“ Ps. cxlv 5. Ovde je nešto o čemu treba pričati. „Slaviće Te, Gospode, sva tvoja dela; i Tvoji sveti će Te blagosloviti. Oni će govoriti o slavi Tvog kraljevstva i o Tvojjoj snazi će govoriti.“ Stihovi 10, 11. Ako bi ljudi ovo radili sve vreme, takva stvar kao što je obeshrabrenje ili strah bili bi nepoznati.

„TVOJI pravadni saveti vernost su i istina.“ Obe ove reči, „vernost“ i „istina,“ iz jednog su korena koji smo Anglizovali kao „amin.“ Reč znači čvrstoća, postojanost, pouzdanost, nepokolebljivost. Tako možemo čitati, „Tvoji pravadni saveti su amin i amin,“ ili, kao što Laut

tvrdi, „nepromenljivo istiniti.“ Isus Hrist je „Amin, verni i istiniti svedok.“ Otk. iii 14. Njegovu ime je takođe Savetnik. Isa. ix 6. Dakle „sva Božja obećanja u Njemu su 'da', i u Njemu su 'amin'.“ 2. Kor. i 20.

SVA Božja obećanja koncentrisana su u jednom velikom obećanju, obećanju o Hristovom dolasku. On nije spor u vezi sa Svojim obećanjem, iako neverujući ljudi mogu misliti da jeste. 2. Petrova iii 3, 4, 9. To je bila Božja namera otkad je svet nastao, i On „sve izvodi prema odluci Svoje volje.“ Ef. i 11. Njegova obećanja su „nepromenljivo istinita.“ Njegova vernost je utvrđena „na samim nebesima“ (Ps. lxxxix 2), tako da je istinito kao nebesa obećanje o Hristovom dolasku. Uvek su nebeska tela verna svojim određenim vremenima; oni koji posmatraju njihova kretanja, i vode beleške, znaju da će ona držati svoje službe baš u sekundu; pa će tako biti i sa Hristovim dolaskom u slavi za sud i spasenje.

„Bog je naše utočište i snaga, pomoćnik veoma prisutan u nevolji.“ Ps. xlvii 1. Čovečja deca se sklanjaju pod senku Njegovog krila. Ps. xxxvi 7. „Jer si ti Gospoda, koji je moje utočište, Svevišnjeg, sebi učinio prebivalištem; Neće te zadesiti zlo, niti će se ikakva pošast primaknuti tvom prebivalištu.“ Ps. xci 9, 10. Gospod je sve što bilo kome treba. On je „utočište od oluje,“ i „senka kod vrućine,“ a ipak On je sunce, pa i „oganj koji proždire“ (Jevr. xii 29), i „imao je Svoj put u vihoru i u oluji.“ Naum i 3. Od Njega dobijamo svetlost i vrućinu, a takođe i senku. To jest, u Njemu pronalazimo ujednačenost temperature. Međutim oni koji se ne uzdaju u Njega biće u tami, i u isto vreme proždriani od vrućine. „Blagoslovljeni su svi oni koji se u Njega uzdaju.“

GOSPOD nad vojskama će napraviti gozbu za sve ljude, gozbu od masnih stvari, gozbu od odležanih vina, od masnih stvari punih moždine, to jest, svih vrsta poslastica. On pruža sto za sve, i ko god želi može doći i jesti, „bez novca i bez plaćanja.“ „Ti sto preda mnom pripremaš pred licem mojih neprijatelja; uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.“ Ps. xxiii 5. Čak iako neprijatelj možda dolazi u punoj snazi, besneći i hvaleći se, i preteći strašnom nesrećom, možemo tiho sestati i jesti. Gospod nas poziva na Njegovu gozbu, i čak kada nam dođe kao naš gost, On obezbeđuje hranu.

„NA ovoj gori.“ To jest, na Gori Sion. Vidi poslednji stih od prethodnog poglavlja. To je Božje mesto prebivališta (Ps. ii 6; xlviii 1, 2), i to je tamo da je On pripremio gozbu spasenja za sve ljude.

POKRIVALO koje je prebačeno preko svih naroda, i zastor rasprostrt preko svih nacija, treba da bude uklonjen na Gori Sion. Nad celom zemljom i nad svim umovima i svim životima, leži senka prokletstva. „Hrist nas je otkupio od pro-

kletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom.“ Gal. iii 13. To je preko krvi Novog Zaveta, —večnog zaveta,—da je opraštanje grehova utemeljeno. Međutim bog ovoga sveta je zaslepio umove svih koji ne veruju (2. Kor. iv 4), i taj zastor neverovanja sprečava slavu krsta, koja guta prokletstvo, da zasija. Uprkos tome kada se srce okrene ka Gospodu, zastor je uklonjen. Pravo svetlo sada sija, i ko god hoće može videti svetlo u Njegovom svetlu. Čak iako većina neće poverovati, već će istrajati u hodanju u tami, vreme dolazi kada će čak i oni videti da je Božji put savršen, i biće primorani silom dokaza da priznaju da je On pravedan. Pokrivalo koje je sakrilo Božje milostivo delovanje biće uklonjeno na Sudu, i Bog će stajati opravdan. Tada će biti prekasno, međutim, za bilo koga da primi korist od svetla koje će sijati, pošto su odbacili svetlost kada su mogli hodati u njoj.

TAJ zastor, prokletstvo, koji je čak i sada uklonjen sa onih koji stvarno veruju, treba da bude zauvek uklonjen sa zemlje. Sama zemlja treba da bude oslobođena od ropstva korupcije u slavi slobode Božjih sinova. Jer „pobedonosno će On progutati smrt; i obrisaće Gospod Bog suze sa svih lica i ukloniće sa cele zemlje sramotu Svog naroda.“ Suze će biti obrisane, zato što će uzrok suza—greh i smrt—biti uklonjen. Uporedi Otk. xxi 1-5 za dalje dokaze da u Isajinom proročanstvu imamo do detalja stvari koje su samo ukratko spomenute u Novom Zvetu.

„POBEDONOSNO će On progutati smrt.“ Bukvalno, „Progutaće On smrt u večnosti,“ ili zauvek. U 1. Kor. xv 54 imamo citiranu ovu istu stvar, i tu Grčki jasno tvrdi, „pobeda,“ dok je na Hebrejskom od Isa xxv 8 isto tako jasno „večnost.“ Da li ovo nagoveštava kontradiktornost, ili bilo kakav nedostatak sklada u dva teksta?—Ni najmanje; to jednostavno pokazuje da dve reči znače istu stvar. Pobeda, da bi stvarno bila pobeda, mora biti večna. Prividna pobeda, koja ne traje, nije pobeda uopšte. Kada nam Bog da pobedu preko našeg Gospoda Isusa Hrista, to je za večnost, jer „šta god Bog čini, biće zauvek.“ Prop. iii 14.

MEĐUTIM konačna pobeda nad smrću je samo sadašnja pobeda nad grehom, koji je žaka smrti. Sila kojom će pravedni biti podignuti iz svojih grobova, besmrtni, identična je sa silom preko koje su tokom svog života bili uzdignuti iznad sile greha. To je sila Hristovog vaskrsenja. Nije bilo moguće za smrt da Ga zadrži (Dela ii 24), zato što se prevara nije našla u Njegovim ustima. 1. Petrova ii 22. Jovan je, u proročkoj viziji video Jagnje kako stoji na Gori Sion, „i sa Njim stotinu četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju ime Njegovog Oca napisano na svojim čelima.“ „I nije se u njihovim ustima našla prevara: jer su neporočni pred Božjim prestolom.“ Otk. xiv 1-5. Dakle vidimo da će tamo biti nađeni ljudi nad kojima smrt neće imati ništa više moći nego što je imala nad Gospodom Isusom. Znamo da nije mogao umreti osim Svojim sopstvenom voljom, zato što je bio bezgrešan. Na sličan način oni koji „drže Božje zapovesti i Isusovu veru“ (Otk. xiv 12) biće nadmoć-

niji od smrti. Nijedan čovek, čak ni Sotona, ne može uzeti njihov život od njih, i zato će biti preneti. Njihovo prenošenje bez da vide smrt nije zbog slučajnosti što su na zemlji kada Hrist dođe, već zbog njihovog života savršenog opravdanja verom. Ne postoji ništa slučajno u vezi toga; to je prirodno delovanje od Hristovog života. U bilo kom trenutku u prošlosti Božji narod je mogao biti prenesen, da se u bilo kom trenutku moglo reći za njih, „U tome je postojanost svetih, onih koji drže Božje zapovesti i Isusovu veru.“

LJUDI su spašeni samo Božjom pravednošću u Isusu Hristu. To nije apstraktna pravednost, već pravednost pravog Hristovog života „prema svima i na svima koji veruju; jer nema razlike“ (Rim. iii 22), što nas spašava. Čim bilo koji čovek, koliko god grešan mogao biti, poveruje u Gospoda Isusa, i priznaje Ga, uračunat je pravednim. Bog ga proglašava pravednim, i to ga čini pravednim. Ako bi umro tog istog časa, kao što je bio slučaj sa lopovom na krstu, bio bi spašen, i pojavio bi se na nebu kao da nikada nije zgrešio. Hiljade će se pojaviti u Božjem kraljevstvu bez mane, koji nikada u svom životu nisu znali sve Božje zapovesti, niti sve što je uključeno u Isusovu veru. Zbog toga sva pravednost života nije bila pokazana u njihovim životima. Nesvesno su živeli u kršenju nekih odredbi zakona, ali od svih tih tajnih, skrivenih mana bili su očišćeni. Međutim ti su naučili lekciju pokornosti Bogu, i bili su voljni da Mu služe. Mogu biti uzeti na nebo, prema tome, i neće napraviti prekid u njegovoj skladnosti, jer čim vide puninu Božje pravednosti prihvaćice je sa radošću.

MEĐUTIM ako su svi pravedni spašeni na ovaj način postojala bi prilika za tužitelja braće, koji ih optužuje pred Bogom danju i noću (Otk. xii 10), da kaže da je nemoguće za Boga da učini ljude apsolutno savršenim u ovom svetu; da je primoran da ih odnese na nebo, i izvuče ih van domašaja Sotoninih iskušenja, kako bi ih učinio savršeno pravednim. Da budemo sigurni, on može biti suočen sa Hristovim slučajem, koji je živio apsolutno savršen život, uprkos svim Sotoninim iskušenjima; ali izbegao bi snagu toga govoreći, kao što ljudi, pa čak i hrišćanski ljudi, govore sada, da je Hrist bio drugačiji od drugih ljudi. Prema tome, kako bi pokazao da je Hrist bio ovde na ovom svetu bez bilo kakvih prednosti nad drugim ljudima, i da je ono što je Bog uradio preko Njega, On sposoban da uradi za sve, da uzdigne Božju silu, da pokaže da Hrist ima silu nad svakim telom, i da efektivno zatvori usta svih onih koji poriču, Bog neće poslati Isusa drugi put dok ne može pokazati na narod koji je, kao Isus, apsolutno bez mane, i koji, okružen grehom, i izložen Sotoninim jurišima, živi potpuno iznad sile greha i smrti. Oni će biti potpuni posednici pobede koja je pobedila svet. Tako da ne samo da će usta svih biti zatvorena, već će biti dato savršeno svedočanstvo Božje sile za spasenje, koje će privući mnoge u poslednjim danima od sveta ka Bogu.

To je večnost—večan život—što guta smrt. Apsolutno savršena vera znači savršeno znanje o Božjoj Reči, zato što „vera dolazi slušanjem,

a slušanje preko Božje Reči.“ Rim. x 17. „Pravednik će po veri živeti,“ tako da savršena vera znači savršen život,—Hristov život pokazan u našem smrtnom telu. Kada se ovo iskusi, pojedinac će biti izbavljen od svih bolesti, čak iako je u slabom, smrtnom telu, sa bolesti koja ga napada, baš isto kao što će biti izbavljen od svakog greha, čak i dok je saletan i u teškoći od mnogobrojnih iskušenja. Takvi će biti Hrist i oni koje Mu Bog daje za znakove i čuda. Hoće daće neoštećeni usred besne pošasti, baš kao što su bili trojica Hebreja u zapaljenoj, užarenoj peći, zato što je „obličje četvrtog“ sa njima. I ovo neće biti samo u vreme kada zla nepomešanog Božjeg gneva padaju na izopačene, već pre nego što su ljudi doneli svoju konačnu odluku, tako da će svedočanstvo govoriti za spasenje mnogih. To je isto tako lako za Boga da učini čoveka savršeno potpunim sada, i da ga održava takvim, kao što je da ga uopšte održava živim; jer je jedan život koji radi sve.

NA taj dan će reći, „Evo, to je naš Bog; čekali smo na Njega i On nas je spasao.“ Ne samo, „On će nas spasiti,“ već, „On nas je spasao.“ Sadašnje, potpuno spasenje je uverenje o budućem spasenju. Sve što je neophodno za bilo koga je da bude u stanju da kaže, „Gospod me je spasao, i On me spašava sada.“ Nastavite da verujete, i spasenje će se nastaviti. Oni koji su bili upoznati sa Gospodom, znaće Ga kad dođe. Gospod Lično će da dođe, i neće biti stranac. „Radovaćemo se i veseliti u Njegovom spasenju,“ zato što smo verovali u Njega, i dokazali smo silu tog spasenja. Međutim sila spasenja je sada vredna radovanja isto toliko kao što će biti na Gospodnjem dolasku. Prema tome „Radujte se u Gospodu uvek; i ponovo kažem: Radujte se“ (Fil. iv 4), zato što je to da sa radovanjem Gospodnji iskupljeni dolaze na Sion, Božju goru.